

אקסטרה לארג'

מחנכים יקרים,

תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע שמח להציג בפניכם את ההצגה 'אקסטרה לארג', קומדיה מרגשת ואמיצה על שיימינג, הרצון להשתייך בכל מחיר, קבלה עצמית ואהבה ראשונה.

החוויה בתיאטרון, בשונה מקריאת ספר או צפייה בקולנוע, היא קודם כל חוויה של מפגש המתרחש בין השחקנים שעל הבמה לבין הצופים היושבים בקהל. הכנה נאותה של התלמידים לקראת הצפייה והפעילות אחריה, יעמיקו את חווית הצפייה בהצגה ויהוו חוט מקשר בין עולם התיאטרון לתלמידים.

דפי ההכנה מיועדים לכם המחנכים, בתקווה שסייעו לכם להעמיק את חווית הצפייה ולהטמיע את הנושא בכללותו.

נשמח לסייע ולתת מידע נוסף על מנת שתלמידיכם יוכלו לקבל את ההכנה הטובה ביותר להצגה.

צוות המחלקה החינוכית
תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע.

שלושה מסרים עיקריים או יותר נכון: שלוש התובנות שהגיבורים במחזה מגיעים

אליהן- אורן יעקובי

1. המחיר של לרצות את הסביבה, לוותר על הזהות שלך, על הצרכים שלך, על האהבה שלך – רק כי יש כאלה שזה לא נראה להם, הוא עצום. בקונפליקט שבין להיות אני לבין להיות חלק מהחבר'ה – תבחרו להיות אתם. אם תהיו אמיתיים, מחוברים לעצמכם, נאמנים לקול הפנימי שלכם – תהיו מאושרים יותר. וגם הסביבה תיישר קו. תתפלאו כמה אנשים ירצו בחברתכם כשתהיו ה"דבר האמיתי" ולא ניסיון חיקוי של אחרים.

2. כולנו שונים. כולנו מיוחדים. כל אחד בדרכו – לפעמים זה קשור למראה, לפעמים לאישיות, לפעמים בחירות בחיים ולפעמים לקול הפנימי ולאמת הפנימית. אבל שלא יהיה ספק. לא כולנו אותו דבר, ולא כולנו צריכים להיות אותו הדבר – אבל כולנו שווים. להדביק תווית על מישהו, רק על שום השונות והמיוחדות שלו, או רק בגלל תכונה אחת שלו – זאת חולשה מאוד גדולה. לצחוק וללעוג על שום השונות הזאת, זאת כבר טיפשות. תהיו חזקים וחכמים – חבקו את השונים מכם, כדי שהם יחבקו אתכם בחזרה.

3. שיימינג – מאחורי המילים שמישהו אחד מקליד ביד אחת ובלי לשים לב, עומד אדם. מילה ששלחתם בוואטסאפ, במייל, באינסטגרם, בסנאפ – יכולה להכאיב, לרסק ולפגוע. אל תכתבו על אף אדם מה שלא הייתם רוצים שיכתבו עליכם, על ההורים שלכם, על האחים והאחיות שלכם.

ועוד עניין בנוגע לשיימינג: כמה קל להתחיל לגלגל כדור שלג. זה תמיד מתחיל בקטן, בדיחה, הערה, דאחקה, תמונה – אבל כדור שלג מטבעו לגדול ולגדול ולגדול – וכשהוא מתגלגל במדרון, הוא לוקח איתו הכל. אל תתחילו לגלגל את הכדור הזה, אתם לא יכולים לדעת שבאיזשהו שלב, אתם לא תהפכו לקורבן הבא.

האם כולנו דומים או שונים?

קל "לתייג" אנשים, יש אותם ויש אותנו, מי שקרוב אלינו ודומה לנו ומי ששונה מאיתנו ואנחנו מתרחקים ממנו.

חלקו את הכיתה לשתי קבוצות (ניתן גם לייצר מעגל פנימי ומעגל חיצוני כאשר מי ש"מתוייג" נכנס פנימה), בכל פעם החליפו את "התייג" לקבוצה כשהרעיון הוא להראות שלכולם בסוף יש משהו שדומה לאחרים, החלו בחלוקה מגדרית בניים-בנות ולאחר מכן חלקו על פי:

מי חושב שהוא מצחיק ומי שלא כל כך	מי הציק ומי שלא הציק
מי שצחקו עליו ומי שלא	מי לא מרוצה מהמראה שלו ומי שכן
מי אוהב לרקוד ומי שלא	מי מרגיש לפעמים בודד ומי שלא
מי הציקו לו כשהוא היה קטן ומי שלא	אפשר להוסיף הגדרות נוספות.

קיימו דיון לאחר הפעילות איך הרגישו ודברו על "תייג"

- לנו כבני אדם יש נטייה לחלק תוויות, האם הרגשתם אי פעם שתייגו אתכם?
- האם תייגתם אחרים ואח"כ גיליתם שהם שונים ממה שחשבתם?
- חשבו על משהו בו אתם דווקא שונים מכל השאר ושתפו את שאר הכיתה.

לאחר הצפייה בהצגה

קונפליקט מרכזי - מהו הויכוח או אי ההסכמה המהותית איתם מתמודדת ההצגה.

כיצד הם באים לידי ביטוי במרכיבים השונים?

הקונפליקט המרכזי בהצגה אקסטרה לארג' הוא בין הרצון להיות אותנטי: "מי שאני", "מה שאני אוהב" ו"מה שאני אוהב להיות" (או עם מי אני אוהב להיות) לבין ה"מה יגידו?" החברה, החברים. בין להקשיב לעצמך לבין להקשיב לסביבה. בין להתחבר לעצמך לבין להתחבר לאחרים. עד כמה רחוק אתה מוכן להתרחק מהאמת הפנימית שלך כדי שיאהבו אותך? מה המחיר שאתה מוכן לשלם כדי ללכת עם הלב שלך.

האם חשוב יותר להתפשר כדי שיותר אנשים יחבבו אותך - או להיות נאמן לעצמך

גם במחיר בידוד חברתי?

- **תפאורה**- מהו סגנונה של ההצגה (ריאליסטי, מסוגן, מינימליסטי, עמוס וכדומה) ?
האם התפאורה מסמלת תקופה מסוימת? מעמד חברתי? מקום מסוים? אוירה מסוימת?

התפאורה בהצגה משרתת שני היבטים:

היבט טכני- בשל ריבוי התמונות והמיקומים הוחלט על במה מסתובבת שיכולה לשרת את ה"בורגרצ'יק" ובנוסף לייצר מקומות שונים כמו ב"ס, רחוב וכו'.
בנוסף משרתת התפאורה את קצב ההצגה בסיוע הסיבובים שמייצרים קצביות וקליפיות של קולנוע.

אלמנט חשוב נוסף, בבחירת אופי התפאורה היה הרצון להקרין את הטקסטים של הודעות ה sms והוואטסאפ המוקלדות בטלפונים גם על גבי התפאורה/ הקיר על מנת/ בכדי לייצר תחושת הזדהות של הקהל.

- **מקום**- היכן מתרחשת העלילה? האם מקום ההצגה ברור? אחיד לאורך כל ההצגה או משתנה?- המחזה מתרחש היום. ממש היום בבית ספר תיכון כמו זה של הצופים, במסעדת מזון מהיר כמו אלה שהם עובדים בהם או מבליים בהם.
- **תלבושות**- לאיזו תקופה שייכים הבגדים? סוג הבגד? (ישן, חדש, זול)? מה הם מעידים על הדמויות שלובשות אותם?

השחקנים לובשים בהצגה בגדים המתאימים לימינו, לבוש ריאליסטי של עובדים במסעדת מזון מהיר וכבני נוער בלבוש עכשווי ברוח התקופה.

הבגדים של השחקנים מעידים על מעמד ואופי, בחשיבה על עיצוב התלבושות בחרו במאי ההצגה ומעצבת התלבושות ליצור אבחנה בין מיכאל "החנון", הפחות מקובל לצוק, תמר ונועם המקובלים, שהמראה החיצוני חשוב להם ולכן הם לובשים מותגים. במהלך ההצגה עובר מיכאל תהליך המתבטא גם בדרך בה הוא לבוש.

- **מוסיקה**- מהו תפקיד המוסיקה בהצגה? האם הבחנתם באפקטים מוסיקליים? מה הייתה מטרתם?

הבמאי והמוסיקאי בחרו לפתוח את ההצגה עם צלילים של טלפון המקבל הודעות ברצף, מתוך הצלילים האלו יצרו טרק מוסיקלי- מתוך הרעש הסביבתי נוצרת מסיקה המלווה הקרנה של הודעות שיימינג.

למעשה, ניתן לחלק את המוסיקה בהצגה לשתי קטגוריות: קצבית אלקטרונית עכשווית המתאימה לבני הנוער המוצגים בהצגה ומוסיקה מלודית רגועה המחזקת את המצבים הרגשיים.